EMEKÇİ

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

ATATÜRK VE EMEK

«Biz hayatını, bağımsızlığını korumak için çalışan emekçi kişileriz, zavallı bir halkız. Mahiyetimizi bilelim. Kurtulmak, yaşamak için çalışan ve çalışmaya mecbur olan bir halkız. Bundan ötürü her birimizin hakkı vardır. Yoksa arkaüstü yatmak ve hayatını çalışmadan geçirmek isteyen insanların toplumumuzda yeri yoktur, hakkı yoktur.
1921

TüRKiYE İŞÇi PARTiSi HIZLA GELİŞiYOR

9 İl ve 31 ilçede seçime Katılan

TiP 40 BiN OY ALDI

2 Saat 40 Dakika Radyo konuşmasıyla 25 il 183 ilçede teşkilat kurdu

Bir çok il ve ilçelerden devamlı Yetki Belgesi isteniyor

TAHİR ÖZTÜRK
— Namuslu çaba iftiracıları yendi —

Elinde günlük bir gazetesi olmayan ve sesini yurttaşlara duyuramıyan İşçi Partisinden günlük basında bahsetmemektedir. Ve bu basın öyle görülüyorki işçi partiisnin sesini yurda duyurmamak için kararlıdırda. Çünki bugünki basınımız, emekten yana aydın kalem sahiplerinin elinde değil, patrondan, toprak ağasından ve milyonerlerden yana, büyük sermayedarların elindedir.

İstedikleri kadar İşçi Partisinden söz etmesinler, aman halk onun konuşmalarını duymasın gelişmelerini görmesin diye karar alsınlar. Artık bunların önemi kalmadı. Atı alan çoktan üsküdarı geçti.

Siz hiç bir seçmenin Keçiörenden kalkıpta kızılaya gelip Parti merkezine «Bizim sandıkta oy puslanız yok; ben oyumu kullanamadım, bana oy puslası verin» diye heyecanla oy puslasını Keçiörene yetişdirdi

(Sonu Sa. 2 de)

Diyarbakır'da TiP'ten BEŞ Kişi Seçimi kazandı

17 Kasım'da yapılan mahallî seçimlere Türkiye İşçi Partisi 9 il'de katıldı. Aldığı oy toplamıyla büyük bir güç olduğunu ortaya koyan T.İ.P. Diyarbakır'da belediye meclisine dört, il genel meclisine de bir üye sokamaya mubaffak oldu.

Belediye meclisi üyeliğini vaffak oldu.
lardır :

(Sonu Sa. 2 de)

Kaba Kaçmasın Diye

Fikret Süreyya

köylünün biri bir pazar
şehire inmeyi arzular.

yanında sıska merkebi;
ve heybesinde iki dal soğan
yola çıkarlar.
yürü ha yürü,..
yürü ha yürü...
öğleye doğru şehre ulaşırlar.

yoktan para kazanma şımartır,
yüzsüz, edepsiz eder insanı.
işte bu tip iki üç sömürücü çocuğu
görünce yaşlı köylüyü uzaktan
yanında alırlar soluğu.
alaya başlarlar ufaktan.
«— babalık bu ne?» derler
elleriyle işaret edip merkebi.
köylü sakin,
«— eşek» der.
amma velakin,
adamlar ukala ya
yeniden başlarlar alaya
«— bu eşek değil yahu merkep.
sizin de öyle dediğinizi işittik hep.»
köylü işi anlar,
çaktırmadan başlar konuşmaya...
«—öyledir, doğrudur dediğiniz;
köyde merkeptir bunun adı
ama şehire gelince utanırız biz,
kaba kaçmasın diye,
size eşek deriz.»
diye bitirir sözünü.
ama nükteyi anlamaz salaklar
birdenbire bir sevinç kaplar
özel teşebbüs çocuklarının yüzünü.
gülmekten katılırlar.

sonra üstü-başı düzgün bu zavallılar
köylüyle alay ettik sanırlar.

BAŞKASINI SUÇLAMAK

Bazı zavallılar vardır. Kendilerinden söz açmaları gerektiğinde, hiç yeri yokken başkalarına saldırırlar Onu bunu suçlayıp kendilerine bir pay çıkarmaya çalışırlar. Övünecek hiç bir şeycikleri yoktur. Ne olumlu düşünceleri, ne üstün meziyetleri, ne de beş paralık haysiyetleri... Bütün hünerleri gelişi güzel laf etmek, salyalı ağızlarından şuna buna iftira yağdırmaktır.

Bildikleri köşeden bucaktan aktarma üç-beş köhne fikir, ve ezberledikleri anlamı olmayan birkaç cümledir. Görünürde memleket millet adına, fakat gerçekte başkaları hesabına konuşurlar. Efendilerinin öğrettiği şekilde kara çalmayla, ucuz suçlamaya gerçeği gizliyeceklerini sanırlar.

Şöyle yakalayıp, «kimsin », «nesin » diye bir sorun. Adamların cevabı hemen hazırdır Bildikleri metodu kullanmaya başlarlar.

— Hasan efendi var ya Namussuzun biridir. Hüseyin efendi de öyle, Geçende onları Hüsnü beyle selâmlaşırken gördüm. Hepsi birbirinden şerefsizdir bunların,

Ve tanımadıkları bilmedikleri, yalnızca adlarını duydukları adamları yerin dibine batırır çıkarırlar. Sonra da sanki başkalarında olmadığını söyledikleri şeyler kendilerinde varmış gibi gururlanırlar.

Memleketin durumundan söz açın, ne düşündüklerini sorun, inançlarını, kanaatlerini öğrenmek isteyin yine aynı «hav hav» larla gürültüye boğarlar ortalığı.

— Onlar bu memleketi batırmak istiyorlar efendim. Yoksulluk sözü ile neler anlatmak istedik-

(Sonu Sa. 2 de)

CİĞERİMİZ YİYEN BİR HIRSIZ KEDİ

Uyan Aziz yurttaş feryadıma bak
Tabibler sarmıyor yaramız kardeş
Eşitlik adalet hanı nerde hak
Bulunmuyor derde çaremiz kardeş

Fabrikamız basma kumaş dokuyor
Yoksulları güneş soğuk yakıyor
Devler yağ bal yiyor yoksul bakıyor
Eşit hakla uzak aramız kardeş

İşçi köylü çalışırız beraber
Vicdansız hakkımız vermez birader
Harp olsa, geber git ben gelirim der
Hani beraberdik, neremiz kardeş

Kimi cepte binlik gökte uçuyor
Kimisi acından köpük saçıyor
Aç kalanlar Almanyaya kaçıyor
Ne yapak yok cepte paramız kardeş

Bu sözlerim vicdansıza yaramaz
Fakir çocuğa defter bulamaz
Bu hal ile birlik dirlik olamaz
Soğan dikecek, yok karemiz kardeş

Doğrusun söylesen yersin tokatı
Zengin bey, fakirin serseri adı
Ciğerimiz yiyen bir hırsız kedi
Binamızı delen faremiz kardeş

Hoca dede birbirinden beziyor
Birbirine nice kuyu kazıyor
Yurttaş kardeş arasını bozuyor
Tefrik bozdu birlik sıramız kardeş

KULHASAN'IM ağlar inler yaradan
Gece gündüz bülbül gibi zâr eden
Hayın canavarı seçek aradan
Bozulmasın birlik sürümüz kardeş

1959 **AŞIK KUL HASAN**

Türkiye İşçi Partisi hızla gelişiyor

9 İl ve 31 İlçede seçimekatılan TİP 40 bin oy aldı.

Bir çok il ve ilçelerden durmadan yetki belgeleri isteniyor.

(Baştarafı Sa 1 de)

ğini gördünüz mü. Bu örneklerden yalnız bir tanesidir. Türkiye İşçi Partisi 40 bin oy aldı. Fakat bu şartlar altında aldı Daha doğrusu oy almadı, seçmenler ona koşarak oy verdi. Bu 40 bin oy rasgele bir oy değildir. Bilinçli ve düşünen halkımızın, bugünki düzene karşı koyuşudur. Bu yurttaşlarımız;«topraksız yada yeteri kadar toprağı olmayan köylü aileleri toprakandırılsın, Milli gelir hakca dağıtılsın, vergi herkesten mâli gücüne göre alınsın, devlet eliyle hızla sanayileşelim ve millet zararına işleyen dış ticaret, bankacılık, sigortacılık işleri millet yararına işler hale getirilsin» diye oy verdi.« Herkese iş bulunsun, çocuklarımız okusun, hastalarımıza doktor, ilaç bulunsun» diye T.İ.P. ne oy vermişlerdi.

İşte bu bilinçli oy vermenin bir neticesidir ki, seçimden hemen on onbeş gün sonraki bir zaman içerisinde İl sayısı 25 ve İlçe sayısı 183 olmuştur. Bu artış durmadan devam ediyor, her gün İl ve İlçelerden durmadan yetki belgeleri isteniyor.

T.İ.P.in bugüne kadar kurulmuş illeri şunlardır : Adana, Ankara, Bilecik, Bolu, Bursa, Çankırı, Diyarbakır, Edirne Eskişehir Gaziantep, İçel İstanbul, Kırklareli, Kocaeli, Konya, Malatya, Manisa, Sakarya, Samsun, Tunçeli, Zonguldak, Aydın, Maraş, Balıkesir'dir.

YAPI-İŞ

Türkiye Yapı-İş Federasyonun ikinci Genel Kurulu geçen gün toplandı. Yapı.İş Federasyonu Başkanı Tahir Öztürk Türk-İş'in bütün aleyhte propagandalarına, kulis faaliyetlerine rağmen tekrar Genel Başkan seçildi. Hem de büyük bir çoğunlukla.. Türk-İş yöneticilerinin çirkin itham ve iddialarına karşı gerçek işçi sendika başkanları beklenileni vermiş oldu böylece..

Fakat iş bununla bitmedi. Yapı-İş kongresinden iki üç gün sonra Ankara'ya kongre için gelmiş memleketin çeşitli yerlerindeki Yapı-İş Başkanlarının birkaçı, Türk-İş'in vaatlerine kanan birkaç sendikacı bir bildiri yayınladılar. Bildiride adı geçen sendikacılar sendikalarının Yapı-İş'ten ayrıldıklarını bildiriyorlardı. Oysa bu sendikacılar daha bölgelerine gitmemişler, yönetim kurulunun kararlarını almamışlardı. Bir sendika başkanı Federasyondan istifa edebilirdi ama, hiç bir yerde bir Sendika Başkanının sendika adına karar verdiği görülmemişti.

Ertesi günü Yapı-İş Genel Başkanı Tahir Öztürk işçi haklarını korumaktan çok kendi menfaatleri için çeşitli vaatlere kanan bu kişilere cevabını verdi. Bir bildiri yayınladı. Bildiri de Yapı-İş ten ayrıldıklarını bildiren sendkacıların gerçek yanları, kime hizmet ettikleri açıklanıyor ve şöyle devam ediyordu :

«İşçinin Sosyal ve ekonomik yaşayışını gerçek şekilde ortaya koyan ve bir lider olarak mesuliyetini idrâk eden birisi olarak, kaderini teşkilâtımıza bağlamış işçi kardeşlerimizin insanca yaşama düzenine kavuşması amacı ile ve mertce siyasi yönden de ve sendikal hareketlerimizin dışında savaş yapmamızdan ürken ve yatırım yapmak için her partinin adamı olarak şirin görünmeye çalışanların, bir kısım işçi adına, yönetim ve genel kurulları adına sela hiyetlilermiş gibi bülten yayınlatmaya kalkanların kongredeki mağlubiyetlerini telafi etmeye çalıştıkları görülmektedir.

Bildiri altında; 22 isim ve 12 imza bulunan ve «Aşağıda isimleri yazılı sendikalar Yapı-İş federasyonun bünyesinden ayrılış sebeplerini kamu oyuna duyurmakta fayda mülahaza etmektedir» cümlesi ile başlayan bir bildiri yayınlamışlardır.

Bildiriye imza koyanların, bildiriye imza koyduranların, sendikal bağları ve şube fanksiyonlarını bilemiyecek kadar düşüncesizliklerinin nekadar gülünç göründüğü, sırıttığı ortadadır. İmza sahipleri yalnız kendi ay rılışlarını ifade ederler. Yoksa teşkilâtdan, teşkilât olarak ayrıldıklarını ifade edecek fonksiyona ne ödev li ve ne de selahiyetlidirler.

Bildiride suç unsuru olan itham ve iddiaları ise yakında karşılarına birer suçlu olarak çıkacakları şerefli Türk hakimlerinin önünde cevaplandıracağız.»

DİYARBAKIR'DA TİP'TEN BEŞ KİŞİ SEÇİMİ KAZANDI

(Baştarafı Sa 1 de)

Hamit Yetmiş - (Şayak fabrikasında tekstil işçisi, Sait Burçün - (Şayak fabrikasında işçi - Sendika başkanı), Bilâl Yasbeki - (Fırın işçileri başkanı), Abdurramman Berent - (Komisyoncu) Lice ilçesinden Avukat Tahsin Ekinci de il genel meclisi üyeliğini kazanmıştır.

SORUMLU KİM

Geçen gün Vatan'da gerçekci yazar Oktay Akbal «Seçim Sonuçları» başlıklı çok ilginç bir yazı yazdı. Yazının bir bölümünde, «Bir yandan öccü politikacıların her türlü tahrikleriyle kışkırtılan bilgisiz yığınlar... Seçmen seçmen diyoruz ya, kim bu seçmen... Gerçekten bir «seçmen» mi bunlar? Yoksa şu ağanın, şu beyin şu efendinin şu toprak sah[illegible] emrine g[illegible] lasını sandığa atan zavallılar mı?.. Avrupa'da halimize şaşmayan yok... Yüzde yetmişi karanlıkta yaşayan bir toplulukla bilinçli seçim, bilinçli seçmen, bilinçli demokrasi hiç olabilir mi?.. Her zaman düşler içindeyiz» diyor. Çok haklı kanılarında Akbal. Yerden göğe kadar haklı. Fakat, sorumlu okutulmamış uyandırılmamış topluluklar mı?. Bu topluluklar ki değil geçen on yedi yılda belki de yüzyıllardan beri bir sömürme düzeni içerisinde bekletilmiş, unutulmuş, uyutulmuş, Büyük Kurtuluş Savaşından sonra kısa bir süre yüzü gülmüş, 1946 dan sonra yavaş yavaş, 1950 den sonra da bütüniyle yeniden uyutulmuş veya unutulmuştur. 27 Mayıs'tan sonra ise yıldızı yeniden parlamış sanısı gelmiş ise de Anayasa'dan başka değişen pek bir nen olmamış, Anayasa'da kendisine karşı görülen çıkarcılar karşısında uygulanma ortamı bulamamış, çokca güvendiğimiz Tabii Senatörler de gereği gibi görevlerini yapamamışlardır. Halkçı Cemal Paşamız ise yalnız bırakılmıştır...

EĞİTİMCİ

BAKASINI SUÇLAMAK

(Baştarafı Sa 1 de)

lerini bir bilseniz, değil parmağınızı ayağınızı ısırırsınız. Adamların niyeti bozuk bir defa, Daima bazı tehlikeli fikirleri munis bir kılığa bürüyerek, adeta altın bir kupa içinde zehir sunarcasına... Yok efendim... Memleketin bu gibi efkârı ecnebiyeye tahammülü yoktur.

Peki sizler ne yapmak istiyorsunuz?

— Onlara kalırsa limon tuzu bile alıştığımız şeklini değiştirebilir. Turizm diye kiliseleri onaran bir idarede dinimiz adına nasıl emniyet duyulabilır ki geleceklerinden, yapacaklarından ötürü endişeden vareste olalım. Sadece çocuk parkı yapmak gibi ahaliyi küçüklüğe sevkedici çalışmaların ortaya koyduğu hakikat onların devlet idaresini oyuncaktan ayırdedemediklerini gösterir.

İşte bütün söyledikleri, ileri sürdükleri bu kabil zırvaların sınırlarını aşmaz. Sonra da kendilerini herkesten yetkili, herkesten becerikli görürler. Bütün iyi niyetleri, bütün olumlu çabaları çıkarlarının gerektirdiği biçimde kötülemek onlar için büyük yurtseverliktir.

E M E K Ç İ
Haftalık Siyasi Gazete
Sayı : 4 — 10.12.1963
Sahibi: Mehmet Tokatlı
Sorumlu Müdür: Remzi Aksungur
Haberleşme adresi : P. K. 653 Ankara
Fiatı: 25 kuruş — Yıllık abonesi: 10 lira
Dizildiği ve basıldığı yer: Emek Basımevi